מחמת תרעא. שכלו גשמים ונמלכו רוב פגומות בעופס והוזלו הפירות: **לענין נפסח.** אם נח להמתין ולעשות מהן גרוטאות יש יותר מן הרמשנים והוי רבית: **עבדו עובדא.** בחלם שהלוה את חבירו על המטבע והוסיפו עליו והלכו אצל מגדלימום קומה ישמעאל והיה לו מן הרמשנה ומן השניה ומלאו בח' של מטבע שניה י' מן הרמשנה ונתן לו שמנה: **אמר רבה** גרסינן בגמרא: **הזורק מטבע של חבירו ים.** תע"ג שאין יכול ליטלו: **פטור.** דכמפרש ואזיל לא שקליה בידיה אלא לאדייה שהיתה בידו בעלים והכהו זה תחת ידו ונימוסו ליס הואיל ולגוליס הן וקא חזו ליה אמר ליה הא מנח קמך ואינה לאדוה ולי משום דבעי למיתב זוזא לבר ממורמה למיתו למיקלייה גרמא הוא שגורם להפסידו אותו שכר וגרמא בנזקין פטור: **אבל עכורין.** בשעת המזה דהוה ליה מעשה בידים לאוד הוא ואין זה גורם לו ממש דהא ממש הזיקו: **היה לו מעות ביקסטרא.** מקום והוא רחוק מאד ויש בו סכנת דרכים ואין שיירות מצויות שם: **אין מחללין.** לומר הואיל ואיכא אינשי דלא מזדבני ליה בזיל ואזיל ומשקל ליה מעותיו: **הפה.** לאשכויי"ר בלע"ז שפתח את הסלוה: **בקורנסא.** מרטי"ל בלע"ז: **ועריבה.** עשוי כמין מלקה. לשון טרפיס: **בשופינא.** ליימ"ח בלע"ז של נפחים: **חסורי חסריה.** וממש הוא ולא גרמא. טעמא דרבה בגולגו משום גרמא בנזקין הוא ופטור: **על אזנו וחרשו.** לומר אף על גב דלא מקריב כיון דעשה מעשה בגופו לאו גרמא מקרב ליה לגמרי ממש. והכא נמי כיון דמחייב בקורנסיה ופחתיה ועל ככה מקרו דמיס מעשה הוא: **רבה לטעמיה.** דלכך גבי עבד נמי מקרו הוא [וכנגד אזנו פטור משום דכסבי לא הוי ליה למיתם והאי ולאי גרמא הוא]: **הלוה.** משקרניי"ר בלע"ז פוגס: **נמי חטאת.** שקל כנגדן משקולות. ופרה וכל מעשיה נפסלים במלאכה: מגמ'

דאמר ליה ניירא קלאי מינך מתקיף לה רמי בר חמא היכי דמי

עד י' **בתמניא.** פי' בקוטרטם ונותן לו שמונה ולפירושו מקיש ממעלה למטה כלומר י"ג חו י"ל בתמניא עד י' בתמניא א] יהיב ליה תמניא מאכל הא תשעה מן הרמשונים בתמניא בשניים יהיב ליה ט' מן השניים תמת ט' של רמשונים חו י' בי' וי"ח פי' עד י' בתמניא ויהיב ליה י' ולפירושו הוי מלמטה למעלה:

עכורין וצלולין. לחו דוקא אלא אפי' עכורין לי מני כר לחמורמה למקלינהו הוו כלולין ואפי' צלולין לי לא מני למקלינהו מייב והא דנקט צלולין ועכורין משום דסתם צלולין מני שקיל להו כר לחמורמה וסתם עכורין לא מני שקיל כר לחמורמה:

וה"מ דאדייה אדויי. משמע הכא דלא מקיש הגבהה כי לדייה לאדויי בלא טעילה בידו תע"פ שעומד בחויר למעלה מג' קודס שיפול לגמרי וכן בהניזקין (גיטין דף נט:) גבי עני שהמקף בלחם חזית וקסה דצפ"ק דב"מ (דף ט. וסס) אמר גבי טלית שרחלאו לחמר על העמוד ולחלאו לחמר מונח ע"ג קרקע שהס הגביה לחם לחלאו המונח ע"ג קרקע ונתק רגם ע"ג העמוד להניפו לחלו שהוא קונה מטעם הגבהה ואי משיכה הקמר הסס לחמי נקט לחלאו לחמר ע"ג העמוד לחמר משיכה הגבהה הואיל ומניפו על החויר למעלה מג' ול"ל דהסס לחמר מוחו בידו ל"ל הסס שרחלאו לחמר ונקט לחלאו מיירי כגון בידו כ"ב בגודה כשיתקנו לא יפול לחלאו לחרץ לחא יהא מונח ג' מעל החרץ ול"ת דסקוף שילוח הקן (חולין דף קמח:) משמע דכי טריף לקן ומתגבי יויס דמשיכה הגבהה לקנות ע"פ שחין תופסס בידו ול"ל דדוקא הכא והניזקין לא משיכה הגבהה דחיכא דחיכא מרתי לגריעותא דלא תפסס וגס חין מגביה לחא משפיל לחבל יויס דמתגבי משיכה הגבהה לחבל מס היו נופלין למטה ע"י טריפת הקן לא היה קונה כיון שחין תפוס בידו כלל ולפי' זה הו"מ לפלוגי הכא בחדייה לחויי בין דרך ירידה לדרך עלייה לחא דיחה ליה לפלוגי בדרך ירידה גופיה בין לדייה לחויי בין שקליה בידיה לי נמי חין חילוק בין דרך ירידה לדרך עלייה לחפלוגי בדרך יריד